

The silhouette of the Riga Castle on the right bank of the Daugava is a characteristic feature of the Riga skyline, which for centuries has been witness to the power or weakness of the rulers.

Year 1515 is the accepted date for the construction of the Riga Castle: it is this year that concludes the inscriptions under the stone figures of the Madonna and the Master of the Livonian Order Wolter von Plettenberg (1494–1535) above the Castle gate; this same year is also mentioned in written documents about the construction costs. The oldest graphic representations of the completed Castle in views of Riga appear in the years 1589, 1603, and 1612. On the picture of 1612, printed at Nickolaus Mollin's printing house in Riga, the Castle is represented in great detail, complete with an annex on the north side, fortifications, and the gate tower.

To comply with the provisions of the capitulation treaty after the defeat in the battle near Bukulti in 1491 and to recognise the rule of the Master of the Livonian Order and Archbishop of Riga, citizens of Riga had to build a castle in place of the former residence of the Master of the Livonian Order, which they had torn down earlier. During the Livonian War (1558–1583), it was in the Castle of Riga that the self-liquidation act of the Livonian Order was signed in 1561. Even though Riga was included in the Polish–Lithuanian State only in 1581, the Castle became the residence of its local potentates.

During the Polish–Swedish War (1600–1629), the battle with uneven success was fought also over Riga, with the Castle lasting even a couple of weeks longer than the city. The residence of the Governor of Livland and later Governor-General was supplemented with the bulwarks of Horn and Tot and, at the end of the 17th century, the fortifications of the Castle were modernised. During the Great Northern War (1700–1721), capitulation provisions were signed in the Castle in 1710 after a lengthy siege, and in the church of the Castle the knights and clergy swore allegiance to Field-Marshal Boris Sheremetyev.

The Governors-General of Riga and later Livland resided in the Castle. The most important reconstruction work at the Castle took place at the time of Count Georg Braun (1762–1792), Marquis Philip Paulucci (1812–1829), Baron Carl Magnus von der Pahlen (1830–1845), Prince Alexander Suvorov-Rimniksky (1848–1861), and Prince Piotr Bagration (1870–1876). The outer appearance of the medieval building changed, with the number of usable space increasing and residential quarters gradually being filled with various state institutions.

During World War I, the residents of the Castle changed several times, and only after the armistice of Strazdumuiža (3 July 1919) the Latvian flag began to be flown from the tower of the Castle. The Prime Minister and the State Chancellery moved into the Castle, but in 1922 it became the residence of the President of Latvia.

During the occupation period, the dankness of the walls and other inconveniences made the soviet administration look for other solutions, and some of the Castle space was turned over to the pioneer organisation, whereas the rest of it housed several museums.

The towers of the Riga Castle are also important as the location where the red-white-red flag was raised during the period of regaining independence. If the flag of the President is flown, it means that the President is in the Castle, for, in the summer of 1995, it once again became the residence of the President. An important symbol of Latvia, the Riga Castle is marking its 500th anniversary with a fresh coat of paint and a silver collector coin dedicated to it by Latvijas Banka.

RĪGAS PILĪJ 500

500 YEARS OF THE RIGA CASTLE

LATVIJAS BANKA
EIROSISTĒMA

Informācija pa tālruni 67022434. Information by phone +371 67022434.
info@bank.lv www.bank.lv

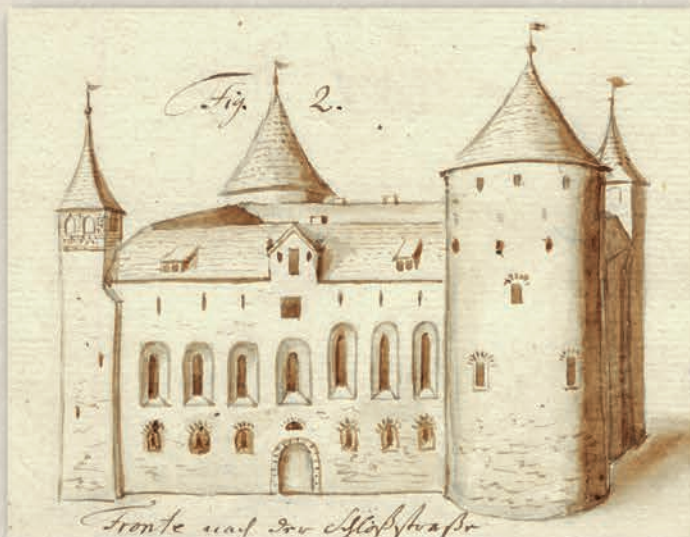

Nominālvērtība – 5 eiro, svars – 26.00 g, forma – kvadrāts,
laukuma izmērs: 32.00 × 32.00 mm, metāls – 925° sudrabs,
kvalitāte: *proof*, monētas josta – gluda.

Monētas dizainu izstrādājuši Ivars Drulle (averss) un Ilze Lībiete (reverss),
tās ģipša modeli veidojis Ivars Drulle. Monēta kalta *Faude & Huguenin SA* (Šveice).

Face value: 5 euro; weight: 26.00 g; shape: square;
area measurement: 32.00 × 32.00 mm; metal: silver of .925 fineness;
quality: *proof*; edge: plain.

The coin has been designed by Ivars Drulle (obverse) and Ilze Lībiete (reverse),
modelled by Ivars Drulle, and struck by *Faude & Huguenin SA* (Switzerland).

Rīgas pils siluets Daugavas labajā krastā ir raksturīga Rīgas panorāmas zīme, kas gadsimtiem bijusi varas spēka vai vājuma lieciniece.

Par tagadējās Rīgas pils ēkas uzbūvēšanas gadu pieņemts uzskatīt 1515. gadu, ar ko beidzas teksti zem Madonnas un Livonijas ordeņa mestra Voltera fon Pletenberga (1494–1535) akmens tēliem virs pils vārtiem un arī rakstiskas liecības par būvdarbu izdevumiem. Senākie pabeigtās pils grafiskie atveidojumi Rīgas skatos parādās 1589., 1603. un 1612. gadā. 1612. gada attēlā, kas iespiests Nikolausa Mollīna tipogrāfijā Rīgā, detalizēti iezīmēta pils ar piebūvi ziemeļu pusē, nocietinājumi un vārtu tornis.

Pili rīdziniekiem nācās uzcelt pašu nojauktās Livonijas ordeņa mestra rezidences vietā, izpildot kapitulācijas līguma noteikumus pēc sakāves 1491. gadā pie Bukultiem un atzīstot Livonijas ordeņa mestra un Rīgas arhibīskapa virskundzību. Livonijas kara (1558–1583) laikā Rīgas pilī 1561. gadā tika parakstīts Livonijas ordeņa pašlikvidēšanās akts. Lai gan Rīga Polijas–Lietuvas valstī tika iekļauta tikai 1581. gadā, Rīgas pils kļuva par tās vietvalžu dzīvesvietu.

Polijas–Zviedrijas kara (1600–1629) laikā cīņa ar mainīgām sekmēm notika arī par Rīgu, pilij noturoties pat pāris nedēļu ilgāk par pilsētu. Vidzemes gubernatora un vēlāk ģenerālgubernatora mītne tika papildināta ar Horna un Tota bastioniem, bet 17. gs. beigās notika pils nocietinājumu modernizācija. Savukārt

Ziemeļu kara (1700–1721) laikā pēc ilgstoša aplenkuma 1710. gadā pilī tika parakstīti kapitulācijas noteikumi, un pils baznīcā bruņniecība un garīdzniecība zvērēja uzticību feldmaršalam Borisam Šeremetjevam.

Pilī dzīvoja Rīgas, vēlāk Vidzemes guberņas ģenerālgubernatori. Nozīmīgākās pils pārbūves notika grāfa Georga Brauna (1762–1792), marķīza Filipa Pauluči (1812–1829), barona Karla Magnusa fon der Pālena (1830–1845), kņaza Aleksandra Suvorova-Rimņiksska (1848–1861) un kņaza Pjotra Bagrationa (1870–1876) laikā. Viduslaiku celtnes izskats mainījās, palielinot izmantojamo telpu daudzumu un dzīvojamās telpas pamazām aizpildot dažādām valsts iestādēm.

1. pasaules kara laikā vairākkārt mainījās pils apsaimniekotāji, un tikai pēc Strazdumuižas pamiera (1919. gada 3. jūlijs) pils tornī sāka plīvot Latvijas karogs. Uz pili pārcēlās Ministru prezidents un Valsts kanceleja, bet 1922. gadā tā kļuva par Latvijas Valsts prezidenta rezidenci.

Okupācijas gados mūru drēgnums un citas ekspluatācijas grūtības padomju varas iestādēm lika raudzīties pēc ērtāka risinājuma un pils telpas tika nodotas pionieriem, bet daļu telpu izmantoja vairāki muzeji.

Rīgas pils tornī piesaista skatienu kā vieta, kur ceļā uz Latvijas neatkarības atgūšanu pacēlās sarkanbaltsarkanais karogs, kur Latvijas Valsts prezidenta karogs liecina par viņa atrašanos pilī, jo kopš 1995. gada vasaras Rīgas pils atkal kļuvusi par Latvijas Valsts prezidenta rezidenci. Rīgas pils kā viens no Latvijai raksturīgiem simboliem savu 500 gadu jubileju atzīmē ar svaigu krāsu rotu un Latvijas Bankas velftu sudraba kolekcijas monētu.